

Yalan Olduk

– Yasemen Ak.Y · 25 Aralık 2012

Mutlu olamadık biz sözümüzü tutmadık
Yalan dedik dünyanın küle dönmüş gerçeği.
Çok mu zordu ki sevmek canı cana katmadık
Kızdığımız riyanın biz mi olduk ortağı?

Oysa sevmek içindi verdiğimiz tüm çaba
Hani yemin etmiştik etmezdik gönlü heba
Beceremedik yine bulaştı aşka veba
Usta iken sevdanın tekrar olduk çırağı.

Kimin boynunu büksek dönüp bir kez bakmadık
Zulmederek kapattık açtığımız her çağı.
Gurur dedik kibire vebalini takmadık
Şeytanla birlik olup ördük üstüne ağı.

Ne zaman hangi yerde doğruya kucak açtık?
Çaldığımız yüreğin kapısından biz kaçtık
Gülün elinden aldık bağına zehir saçtık
Biz göz yaşı döktürdük öksüz koyduk tüm bağı.

Eğilmeyiz zannettik arşa kalktı başımız
Görmedi karardıkça gözümüz alçak dağı.
Oysa nasıl düştük biz kabus oldu düşümüz
Akıllanmadık yine düşürdük de kırağı.

Hadi sökülsün şimdi yüreğin bütün pası
Seçilsin arasından eğer kaldıysa hası
Benlik düğümlenmişken kim tutacak bu yası?
Saçlarından sürürken utandırdık arsağı.

Makber de temizlemez girdiğimiz günahı
Zulme karıştıkça kan dolar ruhun yatağı
Arş kadar tövbe etsek arındırmaz bu ahı
Gayyanın en dibiymiş zalimlerin batağı.

Hani bizler içindi iyi ve kötü olan
Sabır değil miydi ki insanı insan kılan?
Biz büyüttük sinede besledik kara yılan
Aşk yerine hırs sardı karıştırdık kursağı.

Yanımıza kar kaldı pişman olsak ne yazar?
Canhıraş dökülürken başlar bir çöl kurağı.
Yolculuk gelip çatar yürürüz azar azar
Buymuş ömrün meğerse inilen son durağı.

Yasemen Akyürek 2012 24 Aralık ANKARA